

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Transportudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. februar 2024
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Julie Heidi Sørensen
Sagsnr.: 2024-00642
Dok.: 3122871

Besvarelse af spørgsmål nr. 176 (Alm. del) fra Folketingets Transportudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 176 (Alm. del), som Folketingets Transportudvalg har stillet til justitsministeren den 11. januar 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jens Meilvang (LA).

Peter Hummelgaard

/

Katrine Holst

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 176 (Alm. del) fra Folketingets Transportudvalg:

”Kan ministeren oplyse om den landsretsdom, der er omtalt i Ugeskrift for Retsvæsen 2023, side 1355/2 ØL og i artiklen ”Fejl ved vanvidsfartmåling - bilist frifundet”, bragt på Ekstrabladet, den 12. april 2023, hvor en bilist frifindes for vanvidskørsel, da politiets fartmålerlaser ikke er brugt i overensstemmelse med den interne tjenesteforskrift, og resultatet af fartmålingen derfor kan være forkert, betyder, at det vil være muligt at få genoptaget sin sag, hvis ens bil er blevet beslaglagt ved brug af samme lasere som i den omtalte sag, og hvor der er ligeledes er tale om hastighedsmåling gennem forruden i strid med den interne tjenesteforskrift? Desuden, kan ministeren oplyse om anklagemyndigheden, med henblik på genoptagelse, er forpligtet til at undersøge om der findes sager, hvor biler er blevet beslaglagt ved brug af samme lasere i strid med tjenesteforskriften?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten kan oplyse, at den i spørgsmålet omhandlede dom, efter anklagemyndighedens opfattelse, er udtryk for en konkret vurdering af omstændighederne i den pågældende sag, herunder den gennemførte hastighedsmåling og betydningen af de interne tjenesteforskrifter om udførelse af hastighedsmålinger med det anvendte lasermåleudstyr.

Dommen betyder således ikke, at politiets normale praksis for hastighedsmålinger med det anvendte udstyr tilsidesættes, ligesom dommen ikke indebærer en ændret fortolkning af lovgrundlaget på området.

Der er tale om en konkret afgørelse, der ikke giver anklagemyndigheden anledning til overvejelser om genoptagelse af tidligere afgjorte hastighedssager, hvor der på baggrund af hastighedsmålinger med tilsvarende lasermåleudstyr er sket domfældelse for vanvidskørsel samt konfiskation af det anvendte køretøj.

Det vil derfor også i fremtidige sager bero på en konkret vurdering, om de gennemførte hastighedsmålinger er sket i overensstemmelse med politiets interne tjenesteforskrifter for anvendelsen af lasermåleudstyr, og i hvilket omfang det har indflydelse på rettens afgørelse i den enkelte sag.

Såfremt en domfældt mener, at der er sket domfældelse i en sag om hastighedsrelateret vanvidskørsel på et forkert grundlag, kan den pågældende begære sagen genoptaget ved Den Særlige Klageret, hvis der eksempelvis er tilvejebragt nye oplysninger, og det antageligt skønnes, at disse, om de havde foreligget under sagen, kunne bevirke frifindelse eller en væsentlig mildere straf, eller der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, der gør det overvejende sandsynligt, at de foreliggende beviser ikke har været rigtigt bedømt, jf. retsplejelovens § 977, stk. 1.”